

προάρεστος γό οὐ χωρὶς στατικῶν. τὰ δὲ αἴ τι πατέσσεται, ἀφ' αὐτοῦ αὐτὸν τὸ δυνατόν τοῦ φύσεως.
Μὴδὲ μήλος αὐθετούντο λογισμῷ, καὶ αἴ πον
καὶ συμβεβηκός αἰπλῶς δὲ οὐ δεῖνος ἀγαθὸν τούτῳ καὶ κακῷ, τοιαὶ αἰγαλοὶ οὐ φαῦλον δυνατόν.
αἴ τι καχία δὲ καὶ δυστυχία, ποιεῖ μέρισμα τούτων. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν καὶ συμβεβηκός τοιεῖται τῷ καθ' αὐτῷ, οὐδὲν δὲ αἴ πα. εἰ αἴ τούτῳ, οὐ καὶ τὸ αὐτόματον αἴ πον τὸ οὐδένα,
αἴ τε περινοῦται αἴ πον καὶ φύση.

Κεφάλαιον Σ.

EΣΠ οὐδὲ τὸ μήδενεργεία μόνον, τὸ δὲ θυ-
νάμενον, τὸ δὲ μωάμενον καὶ ἐνεργεία, τὸ δὲ
ἔντιον, τὸ δὲ ποστόν, τὸ δὲ τὸ λοιπόν. οὐ δέποτε
πάτερες τὰ απεργμάτα. μεταβάλλει γό
αἴ τι καὶ τὰς τὰς έντος κατηγορίας. κανὸν δὲ
δηλούτων οὐδὲν δέσιν, δέποτε οὐδὲν μιᾶς κατηγορίας.
ἔπεισι δὲ μιᾶς ένταργέτης πάσιν, δέ τοδε. τὸ
μήδεν μορφὴ αὐτῷ, τὸ δὲ σέρπος· καὶ καὶ τὸ
ποστόν, τὸ μήδεν λευκὸν, τὸ δὲ μέλαν· καὶ τὸ πο-
στόν, τὸ μήδεν τέλεσον, τὸ δὲ ἀτελές· καὶ φορέσσεν,
τὸ μήδεν αἷον, τὸ δὲ κατώτατον μήδεν καθφον, τὸ δὲ
βαρύν. οὕτω πειθότες καὶ μεταβολῆς τοσοῦτον
εἶδον, δοτα τῷ έντος. μηρυάριψον δὲ καθ' ἔγε-
ρσον γένους, τὸ μήδεν μωάμενον, τὸ δὲ ἐντελέχεια,
τὸν τὸ μωάμενον τοιούτον δέσιν, ἐπέργησαν λέ-
γον ήνέντον. δέποτε δὲ αἰλιδὴν λέγοντες, οὐδὲν δέ
φηλον. δέποτε γό τὸ αἰκοδομητὸν οὐ τοιούτον, αἰ-
τον λέγοντες δὲ ἐνεργείαν οὐ αἰκοδομητηγόν· καὶ δέ
τετο αἰκοδομητος. θροίας μάζαπος, τὰ τρε-
πτικά, καὶ κύλιτος, βαθίστις, ἄλπις, γηρεντος,
αὔρωπος. συμβαίνει δὲ μετεπαγότεν δὲ
τελέχειαν οὐτοῦ, καὶ οὕτω περιπονον, οὐδὲ τὸ
τετραγονόν. δέ τὸ μωάμενον έντος ἐντελέχεια, δέ
τετραγονόν εἰστι, δέ τὸ μήδεν, δέ τὸ δέσιν. δέ το-
το καὶ τὸ χαλκὸς αἰερίας· αἴ τοι δέ τοι οὐχ
δέ τοι χαλκὸς ἐντελέχεια, δέ τοι χαλκὸς, καὶ νοτίς
δέσιν. οὐ γό τετράτο χαλκὸς δέ τοι μωάμενος
πινί· ἐπειδὴ εἰ τετράτο λινόπλαστος, καὶ τὸν λόρον,
λινόν αἴ τοι χαλκὸς ἐντελέχεια κίνητος πι-
νί· δέ τοι τετράτον δέλλον δὲ δέποτε αἴ τοι ἐντελέχεια.
τὸ μήδεν μωάμενον οὐγένεν, καὶ μωάμενος
κέρματον, οὐ τετράτον λινόν. καὶ γό αἴ τοι οὐγένεν
καὶ τὸ κέρματον, τετράτον λινόν. τὸ δὲ πανούσιόν
καὶ μέριμνον, καὶ νοσοῦ, εἴδεσθαι μέριμνον, εἴδεσθαι
μέριμνα, τετράτο λινόν. ἐπειδὴ δέ τοι μωάμενος, οὐτεπέρ δέ
δέρματα τετράτο καὶ δέρματα, καὶ τοῦ μωάμενος

A electio namque absente mente non est.
Causae vero quibus ea fiant quæ à fortuna sunt, indeterminata sunt: quare humana cogitatione in certa sunt: & causa per accidens est, simpliciter vero nullius. Bonæ vero fortuna, & mala dicitur, cum bonum aliquod, aut malum euenerit: fors fortuna vero, & infortunium, circa magnitudines horum. Cum autem nihil secundum accidentis prius iis sit, quæ secundum se sunt, nec igitur causa. Si itaque fortuna, aut casus cali causa est, prior, nesciatur & natura causa erit.

C A P V T I X.

Est autem hoc quidem, actu solūm: il-
lud vero, potentia: hoc autem, potentia & actus: illud vero,
quantum: hoc autem, cæterorum aliquid.
Non est autem motus præter res: mutatur
enim semper secundum entis prædications. Commune autem nihil in his, in
vila prædicatione. Vnumquodque vero
dupliciter omnibus inest, velut hoc. Nam
hoc ut forma, hoc vero ut priatio: ac se-
cundum qualitatem, hoc album, illud ni-
grum: secundum quantitatem, hoc perfe-
ctum, illud imperfectum. Eodem modo &
secundum lationem: nam hoc sursum, il-
lud deorsum, aut leue aut graue. Quare
motus, & mutationis tot sunt species, quo
d'entis. Cūm autem vnumquodque genus
in actum & potentiam diuidatur, actum
eius, quod potentia est, prout tale est, dico
esse motum. Quod autem vera dicimus,
hinc constat: cūm enim adficabile prout
tale ipsum dicimus esse actu quatenus
adficatur, & hoc est adficatio: similiter
eruditio, curatio, voluntatio, ambulatio,
saltatio, senescentia, ac incrementa. Acci-
dit autem moueri, cūm actus ipse fuerit,
& neque prius, neque posterius: actus au-
tem eius, quod est potentia, cūm actu en-
agat, non prout ipsum, sed prout mobile,
motus est. Dico autem prout, sic: nam ex
potentia est statua, non tamen actus exis-
tens, motus est. Non enim idem est
exxi esse, & alicui potentia. Quod si idem
esseret simpliciter, ac secundum rationem,
esseret profecto exxi actus, motus quidam:
et non est idem: quod & in contrariis patet.
Siquidem posse sanari possèque ægrotare
non est idem. Alioqui & sanari & ægrotare
idem foret. Subiectum vero, quod sanabile,
aut ægrotabile est, sive humor, sive
sanguis, vnum idemque est. Cūm non sit
igitur idem, sicut nec color, ac visibile idem
est, constat motu esse actu rei possibilis.